

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 284

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 aprilie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
108.	— Lege pentru aderarea României la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001	2
	Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS).....	2-7
628.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001	7
★		
700.	— Decret pentru numirea președintelui Consiliului Concurenței	8
701.	— Decret pentru numirea vicepreședintelui Consiliului Concurenței	8
702.	— Decret pentru numirea unui membru al Plenului Consiliului Concurenței	8
703.	— Decret pentru numirea unui membru al Plenului Consiliului Concurenței	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 425 din 26 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	9-10
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
5.	— Ordin privind raportarea situațiilor referitoare la clasificarea expunerilor din credite/plasamente și necesarul de provizioane specifice de risc de credit aferent acestora	11-15
7.	— Regulament pentru modificarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aderarea României la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — (1) România aderă la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001, prin Actul final al Conferinței internaționale privind răspunderea și despăgubirea pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime, Londra, 19—24 martie 2001.

(2) Aderarea se face cu declarația prevăzută la art. 2.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de aderare, în conformitate cu prevederile art. 2 din Decizia Consiliului Uniunii Europene 2002/762/CE de autorizare a statelor membre, în interesul Comunității Europene, să semneze, să ratifice sau să adere la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru daunele provocate de poluarea cu hidrocarburi utilizate pentru propulsia navei (Convenția hidrocarburi utilizate pentru propulsia navei), România formulează următoarea declarație:

„Hotărârile judecătorești privind problemele reglementate de convenție, atunci când sunt luate de o instanță de judecată din Republica Austria, Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Cipru, Republica Elenă, Republica Estonia, Republica Finlanda, Republica Franceză, Republica Federală Germania, Irlanda, Republica Italiană, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului,

Republica Malta, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovacă, Republica Slovenia, Regatul Spaniei, Regatul Suediei, Regatul Țărilor de Jos sau Republica Ungară, sunt recunoscute și executate în România, în conformitate cu reglementările comunitare interne pertinente în acest domeniu.”

Art. 3. — Odată cu instrumentul de aderare, Ministerul Afacerilor Externe depune la secretarul general al Organizației Maritime Internaționale declarația prevăzută la art. 2 și îl informează în scris pe acesta, după cum urmează:

„Prezenta aderare are loc în conformitate cu Decizia Consiliului Uniunii Europene 2002/762/CE din 19 septembrie 2002 de autorizare a statelor membre, în interesul Comunității Europene, să semneze, să ratifice sau să adere la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS).”

Art. 4. — În termen de 120 de zile de la data publicării prezentei legi, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii elaborează și supune spre aprobare Guvernului Normele de punere în aplicare a Convenției internaționale din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS).

Art. 5. — Prezenta lege intră în vigoare la 120 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 14 aprilie 2009.
Nr. 108.

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN 2001**privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS)***

Adoptată de Conferința internațională privind răspunderea și despăgubirea pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime, Londra, 19 — 24 martie 2001

Statele părți la prezenta convenție,

reamintind art. 194 din Convenția Națiunilor Unite din 1982 asupra dreptului mării, care prevede ca statele să ia toate măsurile necesare pentru prevenirea, reducerea și ținerea sub control a poluării mediului marin,

reamintind, de asemenea, art. 235 din convenția menționată anterior, care prevede ca, în vederea asigurării unor despăgubiri prompte și adecvate pentru toate prejudiciile datorate poluării mediului marin, statele să coopereze pentru dezvoltarea normelor relevante de drept internațional,

luând act de succesul Convenției internaționale privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992, și al Convenției internaționale privind crearea unui fond internațional pentru despăgubirea pentru prejudicii cauzate de poluarea cu hidrocarburi, 1992, pentru a asigura despăgubirea persoanelor care au suferit prejudicii datorate poluării cauzate de scurgeri sau evacuări de hidrocarburi transportate în vrac pe mare, la bordul navelor,

*) Traducere.

luând act, de asemenea, de adoptarea Convenției internaționale privind răspunderea și acordarea de despăgubiri pentru prejudicii legate de transportul pe mare al substanțelor nocive și potențial periculoase, 1996, în scopul acordării unor despăgubiri adecvate, prompte și eficiente pentru prejudiciile cauzate prin incidente legate de transportul pe mare al substanțelor nocive și potențial periculoase,

recunoscând importanța stabilirii unei răspunderi obiective pentru toate formele de poluare cu hidrocarburi, corelată cu limitarea corespunzătoare gradului de răspundere,

considerând că sunt necesare măsuri complementare care să asigure plata despăgubirilor adecvate, prompte și eficiente pentru prejudicii datorate poluării cauzate de scurgeri sau evacuări ale hidrocarburilor de consum de la navele maritime,

dorind adoptarea unor norme și proceduri internaționale uniforme în vederea determinării problemelor în materie de răspundere și în vederea asigurării unor despăgubiri adecvate în astfel de cazuri, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul prezentei convenții:

1. *navă* înseamnă orice navă maritimă și orice ambarcațiune maritimă, de orice tip;

2. *persoană* înseamnă orice persoană fizică sau orice persoană juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv un stat sau oricare dintre subdiviziunile sale administrative;

3. *proprietar de navă* înseamnă proprietarul, inclusiv proprietarul înregistrat, navlositorul de navă nudă, managerul și operatorul navei;

4. *proprietar înregistrat* înseamnă persoana sau persoanele în numele căreia sau cărora este înmatriculată nava sau, în absența înmatriculării, persoana sau persoanele în a cărei sau în a căror proprietate este nava. Cu toate acestea, în cazul unei nave aparținând unui stat și exploatate de către o societate care este înregistrată în statul respectiv ca operator al navei, termenul „proprietar înregistrat” trebuie să însemne această societate;

5. *hidrocarburi de consum* înseamnă orice hidrocarburi minerale, inclusiv ulei lubrifiant, utilizate sau destinate utilizării pentru operarea sau propulsia navei, precum și orice reziduuri ale unor astfel de hidrocarburi;

6. *Convenția privind răspunderea civilă* înseamnă Convenția internațională privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992, astfel cum a fost modificată;

7. *măsuri preventive* înseamnă orice măsuri rezonabile adoptate de orice persoană, după ce s-a produs un incident, pentru prevenirea sau reducerea la minimum a prejudiciului provocat de poluare;

8. *incident* înseamnă orice fapt sau o succesiune de fapte având aceeași origine, care cauzează un prejudiciu provocat de poluare sau generează o amenințare gravă și iminentă de producere a unui astfel de prejudiciu;

9. *prejudiciu provocat de poluare* înseamnă:

a) pierderea sau prejudiciul produs în exteriorul navei prin contaminare cauzată de scurgerea sau evacuarea de hidrocarburi de consum de la navă, oriunde s-ar produce o astfel de scurgere sau evacuare, cu condiția ca despăgubirile pentru deteriorarea mediului, altele decât despăgubirile pentru pierderea de profit datorată unei astfel de deteriorări, să fie limitate la nivelul costurilor măsurilor rezonabile de readucere la starea inițială, care au fost întreprinse efectiv sau care vor fi întreprinse; și

b) costurile măsurilor preventive și alte pierderi sau prejudicii cauzate de aceste măsuri;

10. *statul de înmatriculare a navei* înseamnă, pentru o navă înmatriculată, statul în care este înmatriculată nava și, pentru o navă neînmatriculată, statul al cărui pavilion nava are dreptul să îl arboreze;

11. *tonaj brut* înseamnă tonajul brut calculat în conformitate cu regulile de măsurare a tonajului conținute în anexa nr. 1 la Convenția internațională asupra măsurării tonajului navelor, încheiată la Londra la 23 iunie 1969;

12. *Organizația* înseamnă Organizația Maritimă Internațională;

13. *secretarul general* înseamnă secretarul general al Organizației.

ARTICOLUL 2

Domeniu de aplicare

Prezenta convenție se aplică în mod exclusiv:

a) prejudiciilor provocate de poluare survenite:

(i) pe teritoriul, inclusiv marea teritorială, al unui stat parte; și

(ii) în zona economică exclusivă a unui stat parte, delimitată în conformitate cu legislația internațională, sau, dacă un stat parte nu a delimitat o astfel de zonă, într-o zonă situată dincolo de marea teritorială a statului în cauză și care este adiacentă acesteia, determinată de acel stat în conformitate cu legislația internațională și care nu depășește 200 mile marine de la liniile de bază de la care se măsoară lățimea mării sale teritoriale;

b) măsurilor preventive, indiferent de locul în care sunt luate, în scopul prevenirii sau reducerii la minimum a acestor prejudicii.

ARTICOLUL 3

Răspunderea proprietarului de navă

(1) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (3) și (4), proprietarul de navă din momentul unui incident este răspunzător pentru orice prejudiciu provocat de poluare cauzat de oricare dintre hidrocarburile de consum de la bord sau care provin de la navă, cu condiția ca, în cazul în care un incident reprezintă o succesiune de fapte care au aceeași origine, răspunderea să îi revină proprietarului de navă din momentul producerii primului fapt din succesiune.

(2) În cazul în care sunt mai multe persoane răspunzătoare în conformitate cu prevederile alin. (1), răspunderea acestora este individuală și în solidar.

(3) Proprietarului de navă nu îi revine nicio răspundere pentru prejudiciile provocate de poluare, dacă acesta dovedește că:

a) prejudiciul a fost cauzat de un act de război, ostilități, război civil, insurecție sau de un fenomen natural cu caracter excepțional, inevitabil și irezistibil; sau

b) prejudiciul s-a produs în totalitate ca urmare a faptului că un terț, în mod deliberat, a acționat sau a omis să acționeze cu intenția de a cauza un prejudiciu; sau

c) prejudiciul s-a produs în totalitate ca urmare a neglijenței sau a unei alte acțiuni prejudiciabile a unui guvern ori a unei alte autorități responsabile cu întreținerea sistemului de semnalizare luminoasă sau a altor mijloace auxiliare de navigație, în exercițiul funcției respective.

(4) Proprietarul de navă poate fi exonerat total sau parțial de răspundere față de persoana prejudiciată, dacă dovedește că prejudiciul provocat de poluare a fost cauzat, total sau parțial, de persoana prejudiciată care, în mod deliberat, a acționat sau a omis să acționeze cu intenția de a cauza un prejudiciu sau de neglijența respectivei persoane.

(5) Nicio plângere de despăgubire pentru prejudicii provocate de poluare nu se formulează împotriva proprietarului navei decât în conformitate cu prezenta convenție.

(6) Nicio dispoziție a prezentei convenții nu aduce atingere dreptului de recurs al proprietarului navei, drept care există independent de prezenta convenție.

ARTICOLUL 4

Excluderi

(1) Prezenta convenție nu se aplică prejudiciilor provocate de poluare, astfel cum sunt definite în Convenția privind răspunderea civilă, chiar dacă se acordă sau nu despăgubiri pentru aceste prejudicii, potrivit convenției respective.

(2) Cu excepția cazului prevăzut la alin. (3), dispozițiile prezentei convenții nu se aplică navelor de război, navelor de război auxiliare sau oricăror altor nave care sunt în proprietatea unui stat sau sunt exploatate de acesta și utilizate în momentul respectiv exclusiv în servicii guvernamentale necomerciale.

(3) Un stat parte poate decide să aplice prezenta convenție pentru navele sale de război sau pentru alte nave descrise la alin. (2), caz în care notifică această decizie secretarului general, specificând termenii și condițiile de aplicare.

(4) În ceea ce privește navele aflate în proprietatea unui stat parte și utilizate în scop comercial, fiecare stat este pasibil de a fi chemat în judecată în cadrul jurisdicțiilor prevăzute la art. 9 și renunță la toate mijloacele de apărare de care s-ar putea prevala în calitatea sa de stat suveran.

ARTICOLUL 5

Incidente care implică două sau mai multe nave

Atunci când are loc un incident care implică două sau mai multe nave și din care rezultă un prejudiciu provocat de poluare, proprietarii tuturor navelor implicate, cu excepția cazului în care sunt exonerati în temeiul art. 3, răspund individual și în solidar pentru întregul prejudiciu care nu este separabil în mod rezonabil.

ARTICOLUL 6

Limitarea răspunderii

Nicio dispoziție din prezenta convenție nu afectează dreptul proprietarului navei și al persoanei sau al persoanelor care furnizează asigurarea sau orice altă garanție financiară la limitarea răspunderii potrivit oricărui regim național sau internațional aplicabil, ca, de exemplu, Convenția privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, 1976, astfel cum a fost modificată.

ARTICOLUL 7

Asigurarea obligatorie sau garanția financiară

(1) Proprietarul înregistrat al unei nave având un tonaj brut mai mare de 1.000, înmatriculată într-un stat parte, este obligat să aibă o asigurare sau o altă garanție financiară, cum ar fi o garanție a unei bănci sau a unei instituții financiare similare, pentru acoperirea răspunderii sale pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limitele de răspundere stabilite în conformitate cu regimul național sau internațional aplicabil, care însă, în niciun caz, nu depășește o sumă calculată în conformitate cu Convenția privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, 1976, astfel cum a fost modificată.

(2) După ce autoritatea competentă a unui stat parte s-a asigurat de îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (1), se emite fiecărei nave un certificat atestând că o asigurare sau o altă garanție financiară este în vigoare în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții. În cazul unei nave înmatriculate într-un stat parte, un astfel de certificat se emite sau se vizează de autoritatea competentă a statului de înmatriculare a navei; în cazul unei nave neînmatriculate într-un stat parte, certificatul

poate fi emis sau vizat de autoritatea competentă a oricărui stat parte. Acest certificat respectă modelul prevăzut în anexa la prezenta convenție și cuprinde următoarele informații:

a) numele navei, numărul sau literele distinctive și portul de înmatriculare;

b) numele și sediul principal ale proprietarului înregistrat;

c) numărul de identificare OMI al navei;

d) tipul și durata garanției;

e) numele și sediul principal ale asigurătorului sau ale oricărei alte persoane care furnizează garanția și, după caz, sediul unde s-a încheiat asigurarea sau garanția;

f) perioada de valabilitate a certificatului, care nu depășește perioada de valabilitate a asigurării sau a oricărei alte garanții.

(3) a) Un stat parte poate autoriza fie o instituție, fie o organizație recunoscută de către acesta pentru a emite certificatul prevăzut la alin. (2). O astfel de instituție sau de organizație informează statul respectiv cu privire la emiterea fiecărui certificat. În toate cazurile, statul parte garantează în totalitate caracterul complet și exact al certificatului astfel emis și se obligă să ia măsurile necesare pentru a-și îndeplini această obligație.

b) Un stat parte notifică secretarului general următoarele:

(i) responsabilitățile și condițiile specifice ale competenței delegate unei instituții sau unei organizații recunoscute de către acesta;

(ii) retragerea unei astfel de competențe; și

(iii) data de intrare în vigoare a unei astfel de competențe sau a retragerii ei.

O competență delegată nu intră în vigoare mai devreme de 3 luni de la data la care s-a depus notificarea în acest sens la secretarul general.

c) Instituția sau organizația autorizată să emită certificate în conformitate cu prezentul alineat este autorizată cel puțin să retragă aceste certificate, dacă nu sunt menținute condițiile în care acestea au fost emise. În toate cazurile, instituția sau organizația raportează o astfel de retragere statului în numele căruia a fost emis certificatul.

(4) Certificatul se întocmește în limba sau în limbile oficiale ale statului emitent. Dacă limba utilizată nu este engleza, franceza sau spaniola, textul va include o traducere în una dintre aceste limbi și, în cazul în care statul decide astfel, limba oficială a statului poate fi omisă.

(5) Certificatul este păstrat la bordul navei, iar o copie a acestuia se depune la autoritățile care păstrează registrul de înmatriculare a navei sau, dacă nava nu este înmatriculată într-un stat parte, la autoritățile care au emis ori au vizat certificatul.

(6) Asigurarea sau altă garanție financiară nu îndeplinește cerințele prezentului articol dacă poate înceta să aibă efect din alte cauze decât expirarea perioadei de valabilitate a asigurării sau garanției financiare specificate în certificat conform alin. (2), înainte de expirarea celor 3 luni de la data preavizului de încetare dat autorităților menționate la alin. (5), cu excepția cazului în care certificatul a fost predat acestor autorități sau a cazului în care s-a emis un nou certificat în perioada menționată anterior. Dispozițiile anterioare se aplică și în cazul oricărei modificări ce are ca efect, în ceea ce privește asigurarea sau garanția, nerespectarea dispozițiilor prezentului articol.

(7) Statul de înmatriculare a navei stabilește, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, condițiile de emisie și de valabilitate a certificatului.

(8) Nicio dispoziție a prezentei convenții nu împiedică în niciun mod un stat parte să țină cont de informațiile obținute de la alte state sau de la Organizație ori de la alte organizații internaționale, sau privire la situația financiară a asigurătorilor sau a furnizorilor de garanții financiare, în sensul prezentei convenții. În astfel de cazuri, statul parte care ține cont de astfel de informații nu este exonerat de răspunderea sa în calitate de stat emitent al certificatului prevăzut la alin. (2).

(9) Certificatele emise sau vizate sub autoritatea unui stat parte sunt acceptate de către celelalte state părți în scopul prezentei convenții și sunt considerate de către acestea ca având aceeași valoare ca și certificatele emise sau vizate de ele, chiar dacă au fost emise sau vizate pentru o navă care nu este înmatriculată într-un stat parte. Un stat parte poate solicita în orice moment consultarea cu statul care a emis sau a vizat certificatul, în eventualitatea în care estimează că asigurătorul sau garantul specificat în certificatul de asigurare nu este capabil, din punct de vedere financiar, să îndeplinească obligațiile impuse prin prezenta convenție.

(10) Orice cerere de despăgubire pentru un prejudiciu provocat de poluare poate fi formulată direct împotriva asigurătorului sau a oricărei alte persoane care furnizează garanția financiară care acoperă răspunderea proprietarului înregistrat pentru prejudiciul provocat de poluare. Într-un astfel de caz, pârâțul poate invoca drept mijloace de apărare (exceptând falimentul sau lichidarea judiciară a proprietarului navei) mijloacele pe care proprietarul navei ar fi avut dreptul să le invoce, inclusiv limitarea prevăzută la art. 6. În plus, chiar dacă proprietarul navei nu are dreptul la limitarea răspunderii în conformitate cu art. 6, pârâțul poate limita răspunderea sa la o sumă egală cu valoarea asigurării sau a altei garanții financiare pe care este obligat să o încheie în conformitate cu alin. (1). Suplimentar, pârâțul poate invoca în apărarea sa faptul că prejudiciul provocat de poluare a rezultat din conduita necorespunzătoare intenționată a proprietarului navei, dar pârâțul nu va invoca niciun alt mijloc de apărare pe care l-ar fi putut invoca într-o acțiune intentată de proprietarul navei împotriva lui. În orice caz, pârâțul are dreptul să ceară ca și proprietarul navei să fie introdus în cauză în calitate de pârât.

(11) Un stat parte nu va permite niciodată unei nave care arborează pavilionul său și căreia i se aplică prevederile prezentului articol să fie operată, dacă acesteia nu i s-a emis un certificat în conformitate cu prevederile alin. (2) sau (14).

(12) Sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, fiecare stat parte se asigură că, în conformitate cu legislația sa națională, asigurarea sau altă garanție care îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (1) este în vigoare pentru orice navă cu un tonaj brut mai mare de 1.000, oriunde ar fi aceasta înmatriculată, care intră într-un port sau care iese dintr-un port de pe teritoriul său sau care sosește ori pleacă de la o instalație din larg situată în marea sa teritorială.

(13) În pofida dispozițiilor alin. (5), un stat parte poate notifica secretarului general faptul că, în sensul alin. (12), navele nu au obligația de a avea la bord sau de a prezenta certificatul prevăzut la alin. (2) la intrarea ori la ieșirea din porturi sau la sosirea ori la plecarea de la instalațiile din larg situate pe teritoriul său, cu condiția ca statul parte care emite certificatul prevăzut la alin. (2) să fi notificat secretarului general faptul că păstrează înregistrări în format electronic, accesibile tuturor statelor părți, care atestă existența certificatului și care permit statelor părți să se achite de obligațiile lor în conformitate cu prevederile alin. (12).

(14) Dacă o asigurare sau o altă garanție financiară nu este menținută pentru o navă aflată în proprietatea unui stat parte, prevederile prezentului articol referitoare la aceasta nu se aplică pentru o astfel de navă, dar nava trebuie să posede un certificat emis de autoritatea competentă a statului de înmatriculare a navei, în care să se declare că nava se află în proprietatea aceluși stat și că răspunderea navei este acoperită în limitele prevăzute, în conformitate cu prevederile alin. (1). Un astfel de certificat respectă, cât mai fidel posibil, modelul prevăzut la alin. (2).

(15) Un stat parte poate declara, în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta convenție sau oricând după aceea, că acest articol nu se aplică navelor care operează exclusiv în zona aceluși stat la care se face referire în art. 2 lit. a) pct. (i).

ARTICOLUL 8

Termene de prescripție

Drepturile la despăgubire prevăzute de prezenta convenție se sting în lipsa unei acțiuni în justiție, intentată în termen de 3 ani de la data la care a survenit prejudiciul. Totuși, nu poate fi intentată nicio acțiune în justiție după un termen de 6 ani de la data la care s-a produs incidentul care a cauzat prejudiciul. În cazul în care incidentul constă într-o succesiune de fapte, termenul de 6 ani curge de la data producerii primului fapt din succesiune.

ARTICOLUL 9

Jurisdicție

(1) În cazul în care un incident a produs un prejudiciu provocat de poluare pe teritoriul, inclusiv marea teritorială, sau în zona prevăzută la art. 2 lit. a) pct. (ii) a unui stat parte sau a mai multor state părți sau în cazul în care au fost luate măsuri preventive pentru prevenirea sau reducerea la minimum a oricărui prejudiciu provocat de poluare pe acest teritoriu, inclusiv marea teritorială, sau într-o astfel de zonă, acțiunile pentru despăgubire îndreptate împotriva proprietarului navei, asigurătorului sau unei alte persoane care furnizează garanția financiară pentru răspunderea proprietarului navei pot fi intentate numai în fața instanțelor de judecată ale oricăruia dintre aceste state părți.

(2) Fiecărui pârât i se dă un preaviz rezonabil pentru orice acțiune intentată în temeiul alin. (1).

(3) Fiecare stat parte se asigură că instanțele sale de judecată au competența să judece astfel de acțiuni de despăgubire în conformitate cu prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 10

Recunoaștere și executare

(1) Orice hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță de judecată, competentă în conformitate cu prevederile art. 9, care este executorie în statul de origine, care nu mai poate face obiectul unui recurs ordinar, este recunoscută în orice stat parte, cu excepția următoarelor cazuri:

a) dacă hotărârea judecătorească a fost obținută în mod fraudulos; sau

b) dacă pârâțul nu a fost înștiințat într-un termen rezonabil și nu i s-a acordat o șansă corectă de a-și prezenta apărarea.

(2) O hotărâre judecătorească recunoscută în conformitate cu alin. (1) este executorie în fiecare stat parte de îndată ce au fost îndeplinite formalitățile cerute în acel stat. Prin aceste formalități nu se permite o revizuire pe fond a cazului.

ARTICOLUL 11

Clauză de înlocuire

Prezenta convenție înlocuiește orice convenție în vigoare sau deschisă pentru semnare, ratificare sau aderare la data la care prezenta convenție este deschisă pentru semnare, însă numai în măsura în care o astfel de convenție ar fi în conflict cu ea; totuși, prezentul articol nu afectează obligațiile decurgând dintr-o astfel de convenție, pe care statele părți le pot avea față de statele care nu sunt părți la prezenta convenție.

ARTICOLUL 12

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare și aderare

(1) Prezenta convenție este deschisă pentru semnare, la sediul Organizației, de la 1 octombrie 2001 până la 30 septembrie 2002, iar apoi rămâne deschisă pentru aderare.

(2) Statele își pot exprima acordul de a fi angajate prin prezenta convenție prin:

a) semnare fără rezerve în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea;

b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau

c) aderare.

(3) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea se efectuează prin depunerea unui instrument cu un astfel de efect la secretarul general.

(4) Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, depus după intrarea în vigoare a unui amendament la prezenta convenție care privește toate statele părți existente sau după îndeplinirea tuturor măsurilor cerute pentru intrarea în vigoare a modificării în raport cu acele state părți, se consideră că se aplică la convenția modificată astfel prin amendament.

ARTICOLUL 13

State cu mai mult de un sistem juridic

(1) Dacă un stat are două sau mai multe unități teritoriale în care se aplică sisteme juridice diferite cu privire la chestiunile tratate de prezenta convenție, acesta poate declara, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, că prezenta convenție se aplică tuturor unităților sale teritoriale sau numai uneia sau mai multora dintre acestea și poate modifica această declarație prezentând în orice moment o altă declarație.

(2) Orice astfel de declarație se notifică secretarului general și precizează clar unitățile teritoriale în care se aplică prezenta convenție.

(3) În cazul unui stat parte care a făcut o astfel de declarație:

a) la definiția „proprietar înregistrat”, dată la art. 1 alin. (4), referirile la un stat trebuie să fie interpretate ca vizând o astfel de unitate teritorială;

b) în ceea ce privește un certificat de asigurare obligatorie, referirile la statul de înmatriculare a unei nave și la statul care emite sau vizează certificatul se interpretează ca fiind referiri la respectiva unitate teritorială în care nava este înmatriculată și care emite sau vizează certificatul;

c) referirile făcute în prezenta convenție la prevederile legislației naționale se interpretează ca fiind referiri la prevederile legislației unității teritoriale pertinente; și

d) referirile din art. 9 și 10 la instanțele de judecată și la hotărârile judecătorești care trebuie recunoscute în statele părți trebuie să fie interpretate ca fiind referiri la instanțele de judecată din respectiva unitate teritorială și la hotărârile judecătorești care trebuie recunoscute în această unitate teritorială.

ARTICOLUL 14

Intrare în vigoare

(1) Prezenta convenție intră în vigoare la un an de la data la care 18 state, incluzând 5 state care dețin fiecare nave al căror tonaj brut total este de cel puțin un milion, fie au semnat fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, fie au depus un

instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la secretarul general.

(2) Pentru orice stat care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta convenție după ce au fost îndeplinite condițiile de intrare în vigoare prevăzute la alin. (1), prezenta convenție intră în vigoare la 3 luni după data depunerii instrumentului respectiv de către un astfel de stat.

ARTICOLUL 15

Denunțare

(1) Prezenta convenție poate fi denunțată de către oricare stat parte în orice moment după data la care aceasta intră în vigoare pentru acel stat.

(2) Denunțarea se efectuează prin depunerea unui instrument de denunțare la secretarul general.

(3) Denunțarea produce efecte la un an de la data depunerii instrumentului de denunțare la secretarul general sau la expirarea unei perioade mai lungi, care ar putea să fie specificată în acest instrument.

ARTICOLUL 16

Revizuire sau modificare

(1) Organizația poate convoca o conferință care să aibă drept obiect revizuirea sau modificarea prezentei convenții.

(2) Organizația convoacă o conferință a statelor părți care are ca obiect revizuirea sau modificarea prezentei convenții la cererea a cel puțin unei treimi dintre statele părți.

ARTICOLUL 17

Depozitarul

(1) Prezenta convenție se depune la secretarul general.

(2) Secretarul general:

a) informează toate statele care au semnat prezenta convenție sau care au aderat la aceasta despre:

(i) orice nouă semnare sau despre orice depunere a unui nou instrument, precum și data acestora;

(ii) data intrării în vigoare a prezentei convenții;

(iii) depunerea oricărui instrument de denunțare a prezentei convenții și data la care a fost efectuată această depunere, precum și data de la care denunțarea produce efecte; și

(iv) alte declarații și notificări făcute în conformitate cu prevederile prezentei convenții;

b) transmite copii ale prezentei convenții, certificate pentru conformitate, tuturor statelor semnatare și tuturor statelor care au aderat la prezenta convenție.

ARTICOLUL 18

Transmitere la Organizația Națiunilor Unite

Imediat după intrarea în vigoare a prezentei convenții, secretarul general transmite textul acesteia la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite pentru înregistrarea și publicarea sa în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 19

Limbi

Prezenta convenție este redactată într-un singur exemplar original în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text fiind egal autentic.

Adoptată la Londra la 23 martie 2001.

Drept care subsemnații, fiind autorizați în mod convenit de către guvernele lor, au semnat prezenta convenție.

**CERTIFICAT DE ASIGURARE SAU ALTĂ GARANȚIE FINANCIARĂ PENTRU RĂSPUNDEREA CIVILĂ PENTRU
PREJUDICIILE PROVOCATE DE POLUAREA CU HIDROCARBURI DE CONSUM DE LA NAVELE MARITIME**

Emis în conformitate cu prevederile art. 7 din Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS).

Numele navei	Numărul sau literele distinctive	Numărul OMI de identificare a navei	Portul de înmatriculare	Numele și adresa completă ale sediului principal al proprietarului înregistrat

Prin prezentul se certifică faptul că sus-numita navă este acoperită de o poliță de asigurare sau o altă garanție financiară în vigoare, care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 7 din Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS).

Tipul garanției:

Durata garanției:

Numele și adresa asigurătorului (asigurătorilor) și/sau garantului (garanților):

Numele:

Adresa:

Prezentul certificat este valabil până la:

Emis sau vizat de Guvernul:

(denumirea completă a statului)

SAU

Textul următor ar trebui utilizat atunci când un stat parte aplică dispozițiile art. 7 alin. (3).

Prezentul certificat este emis sub autoritatea Guvernului

(numele complet al statului)

de către

(numele instituției sau organizației)

În

(locul)

La

(data)

.....
(semnătura și titlul funcționarului care emite sau vizează certificatul)

Note explicative:

1. Dacă se dorește, denumirea statului poate să includă o referire la autoritatea publică competentă a țării unde este emis certificatul.

2. Dacă suma totală a garanției a fost furnizată de mai mult decât o singură sursă, atunci ar trebui să fie indicată suma fiecăreia dintre acestea.

3. Dacă garanția este furnizată în mai multe forme, acestea ar trebui enumerate.

4. Rubrica „Durata garanției” trebuie să stipuleze data de la care o astfel de garanție produce efecte.

5. Rubrica „Adresa” asigurătorului (asigurătorilor) și/sau a garantului (garanților) trebuie să indice sediul principal al asigurătorului (asigurătorilor) și/sau al garantului (garanților). Dacă este cazul, va fi indicat sediul unde asigurarea sau altă garanție financiară este stabilită.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aderarea României
la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă
pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi
de consum de la navele maritime (BUNKERS),
adoptată la Londra la 23 martie 2001**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 aprilie 2009.
Nr. 628.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea președintelui Consiliului Concurenței**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 17 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește ca membru al Plenului Consiliului Concurenței, în funcția de președinte, domnul Bogdan Marius Chirițoiu, pentru un mandat de 5 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 aprilie 2009.

Nr. 700.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea vicepreședintelui Consiliului Concurenței**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 17 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește ca membru al Plenului Consiliului Concurenței, în funcția de vicepreședinte, domnul Otilian Neagoe, pentru un mandat de 5 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 aprilie 2009.

Nr. 701.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui membru
al Plenului Consiliului Concurenței**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 17 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește ca membru al Plenului Consiliului Concurenței, în funcția de consilier de concurență, domnul Mircea Valentin, pentru un mandat de 5 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 aprilie 2009.

Nr. 702.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru numirea unui membru
al Plenului Consiliului Concurenței

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 17 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată,
 având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește ca membru al Plenului Consiliului Concurenței, în funcția de consilier de concurență, domnul Dan Ionescu, pentru un mandat de 5 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 27 aprilie 2009.
 Nr. 703.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 425

din 26 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Auto Confort” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.974/99/2008 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea că partea Societatea Comercială „Lux Trans Company” — S.R.L. din Iași a transmis la dosarul cauzei un înscris prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că în prezentul dosar nu au intervenit elemente noi față de cele deja examinate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.974/99/2008, **Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Auto Confort” — S.R.L. din Iași într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect o acțiune în anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat, prin aceea că nu prevede sau nu reiese cu claritate obligația reclamantului (terț) de a formula acțiunea în contencios administrativ și împotriva beneficiarului actului administrativ atacat, nu numai împotriva emitentului actului, afectează dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al beneficiarului actului. Singura posibilitate legală a acestuia de a-și formula apărările este intervenția accesorie, însă aceasta este caracterizată de anumite limite procesuale, printre care și aceea că nu permite folosirea unei căi proprii de atac, în situația pronunțării unei soluții defavorabile părții în interesul căreia intervine, și care alege să rămână în pasivitate. Având o exprimare neclară și interpretabilă, textul de lege criticat a generat o practică neunitară a instanțelor de judecată în ceea ce privește introducerea în cauză a beneficiarului actului.

Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 sunt constituționale. Acestea nu exclud *de plano* beneficiarul actului de la participarea în litigiul care are ca obiect actul administrativ ce îi conferă o serie de drepturi, astfel că instanța este cea care apreciază, după caz, necesitatea introducerii sale în cauză. În plus, autorul excepției nu arată în ce măsură s-ar aduce atingere prevederilor art. 45 și art. 53 din Constituție, invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale, acestea fiind anterior examinate de Curtea Constituțională, care s-a pronunțat în sensul respingerii excepției prin Decizia nr. 788/2008. În plus, textul legal criticat nu restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți constituționale, iar prevederile art. 45 din Legea fundamentală, invocate, nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul de lege criticat are următoarea redactare:

Art. 1 — Subiectele de sesizare a instanței: „(2) *Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana*

vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.”

Autorul excepției consideră că textul de lege menționat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 45 privind libertatea economică și ale art. 53 care reglementează condițiile pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Autorul excepției apreciază că textul de lege criticat încalcă, în principal, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al beneficiarului unui act administrativ individual, care este atacat în justiție de un terț, în calitate de persoană vătămată într-un drept al său ori interes legitim prin acel act. Or, prin Decizia nr. 788 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 5 august 2008, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 reprezintă „însăși expresia principiului constituțional al liberului acces la justiție, lărgind sfera persoanelor care, prin intermediul justiției, au posibilitatea să își apere aceste drepturi și interese legitime”. În acest context, Curtea arată că Legea fundamentală garantează drepturile constituționale, în egală măsură, tuturor titularilor acestora, și nu în mod diferit, cum și-ar dori autorul excepției. Reglementarea drepturilor subiective urmărește asigurarea echilibrului rezonabil între interesul privat, pe de o parte, și interesul public, pe de altă parte, după cum exercitarea drepturilor de către o persoană nu trebuie să afecteze exercitarea dreptului subiectiv al altei persoane. Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil și nici dreptului la apărare al beneficiarului unui act administrativ cu caracter individual atacat în contencios administrativ de o altă persoană, de vreme ce legislația în vigoare, respectiv secțiunea I — *Intervenția*, cap. III — *Alte persoane care pot lua parte la judecată* din Codul de procedură civilă asigură acestuia modalitatea efectivă de apărare a dreptului sau interesului pretins lezată, în cadrul unui proces echitabil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 45 din Constituție, referitoare la libertatea economică, invocate, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Auto Confort” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.974/99/2008 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind raportarea situațiilor referitoare la clasificarea expunerilor din credite/plasamente și necesarul de provizioane specifice de risc de credit aferent acestora

Având în vedere prevederile art. 101 alin. (1) și ale art. 150 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, și ale pct. 402 din anexa la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 13/2008 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancale și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, al art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, al art. 72 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, și al art. 26 alin. (2) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările ulterioare,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește forma și conținutul formularelor de raportare a situațiilor care se transmit periodic Băncii Naționale a României în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările ulterioare, de către împrumutători, astfel cum au fost definiți la art. 2 lit. c) din același regulament.

(2) De asemenea, prezentul ordin stabilește frecvența și modalitățile de transmitere a formularelor menționate la alin. (1) către Banca Națională a României.

(3) Prevederile prezentului ordin, referitoare la expunerile din credite/plasamente, înregistrate față de instituții de credit, sunt aplicabile numai în cazul instituțiilor de credit.

Art. 2. — (1) Modelele formularelor de raportare sunt prezentate în anexa la prezentul ordin.

(2) Formularele de raportare se completează de împrumutători pe baza datelor înscrise în evidența contabilă, prelucrate potrivit prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, avându-se în vedere următoarele:

— ansamblul teritoriului național și toate subunitățile din străinătate — la nivelul global al împrumutătorului;

— toate operațiunile, în toate monedele, evaluate în contravaloare lei.

Art. 3. — (1) În cazul rețelelor organizațiilor cooperatiste de credit, casele centrale ale cooperativelor de credit întocmesc și raportează două seturi de formulare, respectiv la nivelul casei centrale a cooperativelor de credit și la nivelul întregii rețele.

(2) În vederea întocmirii raportărilor la nivelul rețelei, casele centrale ale cooperativelor de credit agregă datele aferente organizațiilor cooperatiste de credit din cadrul întregii rețele. Pentru acest scop, operațiunile de credit/plasament desfășurate între organizațiile cooperatiste din cadrul aceleiași rețele se exclud.

Art. 4. — Formularele de raportare se transmit de către împrumutători Băncii Naționale a României, după cum urmează:

a) în cazul instituțiilor de credit:

— prin intermediul Sistemului informatic de raportare SIRBNR, în conformitate cu prevederile Normei Băncii Naționale a României nr. 15/2006 privind transmiterea indicatorilor primari prin intermediul Sistemului informatic de raportare către Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare;

— pe suport hârtie, semnate de persoanele autorizate, formularele fiind adresate Direcției supraveghere;

b) în cazul instituțiilor financiare nebancale:

— în format electronic, la adresa de e-mail ifn@bnro.ro;

— pe suport hârtie, semnate de persoanele autorizate, formularele fiind adresate Direcției supraveghere.

Art. 5. — Formularele de raportare se transmit de către împrumutători periodic, după cum urmează:

a) în cazul instituțiilor de credit — lunar, în termen de 17 zile de la încheierea lunii pentru care se întocmește raportarea;

b) în cazul instituțiilor financiare nebancale — trimestrial, în termen de 25 de zile de la încheierea trimestrului pentru care se întocmește raportarea.

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 6. — Prezentul ordin se aplică de la data la care începe aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Art. 7. — Instituțiile de credit transmit Băncii Naționale a României, prin rețeaua de comunicații interbancale (RCI), primele raportări în format electronic, inclusiv cea aferentă lunii septembrie 2009, sub formă de fișiere Excel.

Art. 8. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage aplicarea măsurilor și/sau a sancțiunilor prevăzute la art. 226 și 229 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 52 și 53 din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006.

Art. 9. — Anexa*) face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Florin Georgescu

București, 23 aprilie 2009.

Nr. 5.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

SITUAȚIA
clasificării expunerilor din credite,
înregistrate față de debitorii din afara sectorului instituțiilor de credit,
precum și a necesarului de provizioane specifice de risc de credit
la data de [...]/.../...

Denumirea instituției de credit/ casei centrale/ rețelei/ instituției financiare nebancale:

RON

Nr. crt.	Categoriile de clasificare	Expuneri brute din		Expuneri nete ¹⁾ din		Coef.	Necesar de provizioane specifice de risc pentru	
		principal	dobândă	principal	dobândă		principal	dobândă
A	B	1	2	3	4	5	6 = 3*5	7 = 4*5
I - credite acordate debitorilor din afara sectorului instituțiilor de credit (alții decât debitorii, persoane fizice), pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit								
1	Standard					0		
2	În observație					0,05		
3	Substandard					0,2		
4	Îndoielnic					0,5		
5	Pierdere total din care:					1		
6	- categoria 1 *)					1		
7	- categoria 2 **)					1		
8	Total (rd. 1 la 5)					X		
II – credite acordate debitorilor din afara sectorului instituțiilor de credit (alții decât debitorii, persoane fizice), pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit								
9	Standard							
10	În observație							
11	Substandard							
12	Îndoielnic							
13	Pierdere total din care:							
14	- categoria 1 *)							
15	- categoria 2 **)							
16	Total (rd. 9 la 13)							

III - credite acordate debitorilor, persoane fizice, pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit (altele decât creditele acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute)								
17	Standard					0		
18	În observație					0,05		
19	Substandard					0,2		
20	Îndoielnic					0,5		
21	Pierdere total din care:					1		
22	- categoria 1 *)					1		
23	- categoria 2 **)					1		
24	Total (rd. 17 la 21)					X		
IV - credite acordate debitorilor, persoane fizice, pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit (altele decât creditele acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute)								
25	Standard							
26	În observație							
27	Substandard							
28	Îndoielnic							
29	Pierdere total din care:							
30	- categoria 1 *)							
31	- categoria 2 **)							
32	Total (rd. 25 la 29)							

V - credite acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute, credite pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit							
33	Standard					0,07	
34	În observație					0,08	
35	Substandard					0,23	
36	Îndoielnic					0,53	
37	Pierdere total din care:					1	
38	- categoria 1 ^{*)}					1	
39	- categoria 2 ^{**)}					1	
40	Total (rd. 33 la 37)					X	
VI - credite acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute, credite pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit							
41	Standard						
42	În observație						
43	Substandard						
44	Îndoielnic						
45	Pierdere total din care:						
46	- categoria 1 ^{*)}						
47	- categoria 2 ^{**)}						
48	Total (rd. 41 la 45)						
49	Total (rd. 8+16+24+32+40+48)					X	

¹⁾ Expunerile nete reprezintă expunerile brute diminuate corespunzător garanțiilor aferente.

^{*)} categoria 1: expuneri reprezentând credite clasificate în categoria "pierdere", în cazul cărora serviciul datoriei este de cel mult 90 de zile și în cazul cărora nu au fost inițiate proceduri judiciare față de operațiune sau față de debitor.

^{**)} categoria 2: expuneri reprezentând credite clasificate în categoria "pierdere", în cazul cărora serviciul datoriei este mai mare de 90 de zile și/ sau în cazul cărora au fost inițiate proceduri judiciare față de operațiune sau față de debitor.

SITUAȚIA
clasificării expunerilor din credite/ plasamente,
înregistrate față de instituțiile de credit,
precum și a necesarului de provizioane specifice de risc de credit
la data de [.../.../...]

Denumirea instituției de credit/ casei centrale/ rețelei:

RON

Nr. crt.	Categoriile de clasificare	Expuneri brute din		Expuneri nete ¹⁾ din		Coef.	Necesar de provizioane specifice de risc pentru	
		principal	dobândă	principal	dobândă		principal	dobândă
A	B	1	2	3	4	5	6 = 3*5	7 = 4*5
I – expuneri pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit								
1	Standard					0		
2	Pierdere total din care:					1		
3	- categoria 1 *)					1		
4	- categoria 2 **)					1		
5	Total (rd. 1 la 2)					X		
II – expuneri pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit								
6	Standard							
7	Pierdere total din care:							
8	- categoria 1 *)							
9	- categoria 2 **)							
10	Total (rd. 6 la 7)							
11	Total (rd. 5 + 10)					X		

Întocmit

.....
(nume, prenume, telefon)

Semnătură/ semnături autorizate

.....
(nume, prenume, semnătură)

- ¹⁾ Expunerile nete reprezintă expunerile brute diminuate corespunzător garanțiilor aferente.
^{*)} categoria 1: expuneri reprezentând credite/ plasamente clasificate în categoria "pierdere", în cazul cărora serviciul datoriei este de cel mult 90 de zile și în cazul cărora nu au fost inițiate proceduri judiciare față de operațiune sau față de debitor.
^{**)} categoria 2: expuneri reprezentând credite/ plasamente clasificate în categoria "pierdere", în cazul cărora serviciul datoriei este mai mare de 90 de zile și/ sau în cazul cărora au fost inițiate proceduri judiciare față de operațiune sau față de debitor.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT**pentru modificarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009
privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea
provizioanelor specifice de risc de credit**

Având în vedere prevederile art. 101 alin. (1) și ale art. 150 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Articol unic. — Alineatul (2) al articolului 27 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile de credit aplică prevederile prezentului regulament începând cu luna în care Direcția supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României comunică decizia privind validarea normelor interne, conform art. 3, sau cu luna următoare celei în care obțin respectiva validare, dar nu mai târziu de 30 septembrie 2009.”

p. Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 23 aprilie 2009.
Nr. 7.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

